कर्णपर्व

॥ ३३ ॥ ३४ ॥३ ५ ॥ ३६॥३७॥ अग्निरिति योयवैश्वानरीविश्वस्यनेताअग्निः सब्रह्माब्राह्मणःप्रजापतिमुखोद्रवत्वसाम्यात् सएवइंदुः उननीतिव्युत्पनेर्जेलाथी बाहणोबाअश्वइतिश्रुतेः सोमोप्यश्वलेनसूयतेअत्यंसजंतिकलशेदशक्षिपइत्याद्रीअत्यंअश्वं कलशेद्रोणकलशेक्षिपोंगुलयः तमश्वदेबाःब्राह्मणाश्वविदुःसएकएव र्ट ॥ १६ ॥ ३६ ॥ ३६ ॥ ३६ शःसोमरसश्च सएवसमितामश्वत्वंगतः

गृस्यकणमहाघोरंभयद्लोमहर्षणं॥ ४५॥ कबंधंमेघसंकाश्ंभानुमाटत्यसंस्थितं॥पस्ययुथैबंहुविधैर्मगाणांसर्वतोदिशं॥ ४६॥ ॥यांतहस्रात्यद्धतदश्नं॥उवाचाधिर्थिशल्यःपुनस्यंयुद्धदुमंदं॥ ४०॥ अयंसर्थआयातःश्वेताश्वःकष्णसार्थिः॥ हुर्वारःसर्वसै । ४९ ॥ निघ्नसित्रान्कोंतेयोयंकर्णपरिष-ट्यसि॥ श्रूयतेतुमुलःशब्दोयथामेषस्वनोमहान्॥ ४२ ॥ध्रुवमेतोमहासानौवासुदे गोद्वमाटत्यतिष्ठति॥ ४३॥ चक्रनेमिप्रणुक्रेवकंपतेकणमेदिनी॥ प्रवात्येषमहावायुरभितस्तववाहिनीं॥ ४४॥ कव्यादाव्या ॥ ३६॥ संजयउवाच इत्युक्तोयमेराजेनतथेत्युकाधनंजयः॥ व्यादिदेश्म्वंसैत्यानिस्वयंचागाचम्मुखं॥ ३७॥ अग्निधै तः॥तस्माद्यःप्रथमंजातसंदेवाबाह्यणाविद्यः॥ ३८॥ ब्रह्मेशानेंद्रवरुणान्कमशोयोवहसूरा ॥ तमाद्यंरथमास्थायप्रयातीकेश महाव्यहंकणॅनविहितंरणे॥ युक्तपक्षेःप्रपक्षेश्यपरानीकंप्रकाशति॥३०॥ तदेतहैसमालोक्पप्रत्यमित्रंमहद्दलं॥ यथानाभिभवत्य ३४॥ दुःशासनंशतानीकोहार्दिक्यंशिनिपुंगवः॥ धृष्युघोद्रोणसुतंस्वयंयोत्स्याम्यहंकपं॥ ३५॥ द्रौपदेयायार्त्तराष्ट्रान्शिष्णं-सहशिखंडिना ॥ तेतेचतांस्ता ३१॥ एवमुकोजुनोराज्ञाप्रांजिर्षेषमबवीत्॥ यथाभवानाहतथातत्सवैनतद्न्यथा॥ ३२॥ यस्वस्यविहितोघातक्तंकरिष्यामि भारत॥ प्रधानवधएवास्यविनाश्सिक्गेस्यहं॥ ३३॥ — युधिष्ठिरउवाच — तस्मात्वमेवरायेयंभीमसेनःसुयोधनं॥ डषसेनंचनकुलःसहदेवोषिसौबलं॥ युयुत्सवः॥ हस्यश्वर्थमातंगाःप्राटपीवबलाहकाः॥ २८॥ ततःसेनामुखेकणंद्ध्वाराजाय्यिष्ठरः॥ धनंजयममित्रघ्रमेकवी गनिरीस्यते॥ पत्र्यकंकांश्वग्धांश्वसमवेतान्सहसराः॥ ४७॥ तस्यपस्प्रयक्षेश्योनिष्पतंति मुवाचह॥ २९॥ पश्याजुन जिनो॥ ३९॥ अथतंरथम हितानस्माकंघंतुमामकाः निरःपूर्वोबसेंद्रःसमितांग मांसथानीतिविधीयतां॥ ान्।विपाकःकमणामिव

देवश्वतूर्धासानेव्यूक्षाजुनस्यंबाहयतीत्यर्थः ब्रह्मेद्धद्रमित्याप्रदीपः सष्वाश्वतंगतइत्यर्थः॥ ३८ ॥ एवमश्वान्त्वारयंत्तीति ब्रह्मेति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अर्यसस्यःकौतेयआयात त्येतिशेषः ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ प्रवातीत्यादिपराजयलक्षणमहातेजोभंगार्थमेव ॥ ४४ ॥ १ ५ ॥ कबंधंकेतुं सगादिभिरादित्यावेक्षणंकियमाणंखत्युस्चकं ॥ ४६ ॥४ ७॥ 

Digitized by Google